

VALENTINE, NGÀY CỦA TÌNH YÊU KIỂU MỸ DUYÊN

Ước gì ngày nào cũng là ngày của tình yêu, người này yêu thương người kia, không có thù hằn, không có chiến tranh, người giàu giúp người nghèo, nước giàu giúp nước nghèo, những đứa trẻ nào sinh ra và lớn lên được đến trường học, học đến thành tài.

Thánh Valentine tử đạo cũng vì tình yêu. Thánh Valentine tử đạo vào ngày 14/2 cuối thế kỷ thứ 3, nhưng thánh vẫn sống đến bây giờ và sống mãi trong lòng của những người yêu nhau. Thánh Valentine tử đạo vì tình yêu, nhưng tình yêu của ngài vẫn mãi mãi còn ở đây, còn trong trái tim của những người Công Giáo và người không Công Giáo. Tình yêu này ở mãi mãi trong lòng mọi người khắp thế giới, vì tình yêu mà thánh bị tử hình, vì tình yêu, vì việc làm vì tình yêu mà hy sinh mạng sống của mình. Tình yêu sao mà tuyệt vời, tình yêu sao mà cao cả. Nếu người nào cũng vì người khác mà chết chắc thế giới này đi đâu cũng nghe ca tụng tình yêu. Không có chiến tranh, lòng người không thù hằn nhau, không ghen ghét nhau, tình yêu giữa người nam và người nữ, tình yêu của các vị lãnh đạo tôn giáo với các tín đồ của mình, tình yêu của bằng hữu với nhau, tình yêu của người cùng huyết thống, tình yêu của ông bà cha mẹ, của anh chị em, tình yêu của đồng nghiệp, tình yêu của người với người. Người này yêu người kia không phải người đó giỏi quá, người đó tốt quá, có thứ gì đó mà không phân tích được, khi người ta yêu thương nhau không có phân tích tại sao tôi yêu người đó, yêu thương trước sau

đó mới biết vì người nào đó là mạng sống của mình, trong đời sống của mình không thể thiếu người nào đó được.

Có những người sống với nhau mấy chục năm mà còn cảm thấy chưa đủ, khi người này ra đi thì người khác cảm thấy đời sống không còn thú vị nữa, hình như người đã ra đi mang theo sự sống của người còn lại. Có nhiều người đời sống vui tươi lắm, lúc nào cũng tươi cười, ngày nào cũng là mùa Xuân, mùa Xuân trong giọng nói reo vui, mùa Xuân trong ánh mắt rục rờ yêu thương, nhưng có một ngày nụ cười đã tắt, tiếng nói không còn reo vui, mắt không còn sáng rục như ngày xưa, không phải vì tuổi tác chông chất nhưng vì mất mát một tình yêu lớn nhất trong cuộc đời của mình.

Ôi, đẹp quá ngày của tình yêu, người này biểu lộ tình yêu của mình bằng nhiều cách khác nhau. Những tiệm bán hoa đầy ngập người đến mua hoa để tặng cho người mình yêu, tiệm bán bánh, chocolate cũng tăng giá vì ngày của tình yêu. Các nẻo đường, góc phố đầy người đứng bán hoa, hoa bán ở dọc đường không đẹp, những người nghèo thì mua hoa ở góc đường, không đẹp nhưng vẫn tươi, hoa tượng trưng cho tình yêu, tình yêu muôn thuở. Có người không có tiền thì vẽ hoa trên giấy hay hái hoa ở vệ đường hay ở rừng núi tặng cho người mình yêu. Ở Việt Nam, yêu ai thì để trong lòng, nhưng ở các nước tân tiến yêu ai thì nói ra, không phải chỉ nói bằng ánh mắt thâm lặng, mà thể hiện bằng lời nói, bằng hoa, bằng nhạc, bằng thơ.

Ngày xưa ở Đà Lạt có một loài hoa màu xanh, màu vàng, màu tím mọc ở rừng núi tên là "Forget me not" (Xin đừng quên tôi). Sự tích loài hoa này rất lãng

mạn nhưng rất đau thương. Một chàng hiệp sĩ người Anh đưa người yêu của mình lên rừng ngắt hoa dại ở rừng núi. Chàng hiệp sĩ mặc áo giáp, mang kiếm, người nặng nề vũ khí của chiến tranh. Bên kia dòng suối chảy mạnh là một khóm hoa dại. Cô gái chỉ tay vào khóm hoa dại và nói em thích những hoa đó. Chàng hiệp sĩ vội nhảy xuống dòng nước đang chảy mạnh để hái hoa cho người yêu của mình. Nhưng than ôi, bó hoa thì cầm trong tay mà dòng nước xoáy mạnh quá, chàng hiệp sĩ không đủ sức mạnh để chống chọi với dòng nước. Trước khi chàng chìm xuống, chàng còn ném bó hoa lên bờ cho người yêu và nói: Forget me not! (Xin đừng quên anh!). Và từ đó những người yêu nhau hái những cành hoa dại tặng cho nhau và đặt tên cho loài hoa này là Forget me not.

Hoa Forget Me Not

Tình yêu, tình yêu sao mà dễ thương. Người ta không bao giờ hỏi lý do tại sao tôi yêu người này, yêu một cách tha thiết, yêu hơn yêu mạng sống của mình, mà không yêu người kia. Hình như trái tim của mỗi người chỉ dành riêng cho một người. Chuyện tình thời chiến tranh đẹp lắm. Có những người lính chiến đấu ở núi rừng, hái những cành hoa dại ép khô cho vào ba lô đợi khi được phép về thăm nhà tặng cho người yêu. Nhưng than ôi, có những người lính hào hùng đã hy sinh ngoài

chiến địa, trong ba lô vẫn còn những cành hoa khô mà vĩnh viễn không thể tặng cho người yêu của mình. Một thời để yêu và một thời để chết hay chỉ một lần chết mà thôi.

**Uyên ương gặp gỡ trùng phùng
Ngàn năm ấp ủ mộng chung một thuyền.**

Hôm nay là ngày của tình yêu. Ít nhất trong số chúng ta có ai nghĩ lại mình có yêu thương ai thật lòng không? Mình có thể chết vì người đó không? Yêu và chết, chỉ một lần thôi.

Ngày còn nhỏ, lúc học trung học tôi rất ngưỡng mộ một ký giả chiến trường thời đệ nhị thế chiến, một ký giả dòng hoàng tộc, con vua cháu chúa đi theo đoàn quân. Khi đó, chiến tranh loạn lạc, những người dân tị nạn ẩn náu trong một nhà thờ, chàng phóng viên chiến trường dừng lại và vào nhà thờ thăm họ. Một cô gái mặt mày hốc hác, lem luốc ngồi co ro ở góc nhà thờ. Chàng ký giả thương xót và cởi áo choàng của mình khoác lên vai cô gái nhỏ. Tim chàng rung động và hẹn trở lại tìm nàng sau khi chiến tranh chấm dứt. Nhưng than ôi, khi chàng trở lại thì linh mục chánh xứ đưa chàng thăm nàng ở nghĩa trang sau nhà thờ.

Một mối tình đẹp, người sống người chết, cô gái bé nhỏ sinh trong thời chiến tranh đã đi nhưng trong trái tim của người ký giả chiến trường vẫn còn hình ảnh của người con gái đáng thương này. Câu chuyện tình yêu này được dựng thành phim và hàng triệu người trên thế giới ngưỡng mộ mối tình đẹp trong thời đệ nhị thế chiến.

Tình đẹp là tình dang dở, nhưng nếu tình đừng dang dở chắc hay hơn. Nước mắt không nên chảy, tình yêu nếu trọn vẹn vẫn hơn dang dở. Yêu thương nhau, đoàn tụ với nhau, đùm bọc lẫn nhau vẫn hơn chia lìa, người đi kẻ ở, than khóc, nước mắt, chia tay, không đẹp trong thế kỷ 21 này.

Thánh Valentino
(Mất ngày 14 tháng 2 năm 269 AD tại nước Ý)

Ngày của tình yêu, thánh Valentine không phải chết vì tình yêu của mình mà chết vì tình yêu của người khác. Thánh chết vì cãi lệnh vua làm lễ hôn phối cho những người lính. Thế kỷ thứ 3, vua không cho lính cưới vợ, vì nếu có gia đình sức chiến đấu sẽ giảm đi, đó là truyền thuyết thứ nhất. Truyền thuyết thứ hai là thánh làm lễ rửa tội cho người tù theo đạo Công Giáo. Truyền thuyết thứ 3, người tù sắp bị tử hình để lại di chúc cho người yêu bằng chữ Valentine. Thánh Valentine là

một vị linh mục thế kỷ thứ 3 sau Thiên Chúa Giáng Sinh. Linh mục Valentine tử đạo thì ngày của tình yêu ra đời. Mãi mãi trong lòng mọi người, ngày của tình yêu, ngày của yêu thương, của kẹo ngọt, của hoa tươi ngập tràn phố phường, tình yêu sao mà tuyệt vời.

Chúng ta có thể nhìn thấy những người yêu nhau tay nắm lấy bàn tay, đưa nhau vào các tiệm ăn, các tiệm hoa, các cửa hàng bán quà.

Hoa hồng và chocolate- quà tặng được chọn nhiều nhất trong ngày Valentine

Tình yêu sao mà tuyệt vời. Hy vọng ngày nào cũng là ngày của tình yêu. Mọi người nói năng lịch sự, lễ độ, đầy yêu thương. Mong ngày nào cũng là ngày của tình yêu, và thánh Valentine sống mãi trong lòng mọi người.

Vạn tuế tình yêu, xin tình yêu ở mãi với mọi người, người nghèo, người khốn khổ nhưng khi có tình yêu là có tất cả. Trái tim của những người có tình yêu lúc nào cũng rộng mở, giúp đỡ mọi người trong khả năng của mình, trái tim của những người có tình yêu sẽ không có hận thù, không ghen ghét, không uất ức, không thao thức để tìm cách hại người. Trái tim của người có tình yêu chân thật đời sống lúc nào cũng thoải mái, bao dung, phóng khoáng, nhìn thấy cái tốt của người khác mà không nhìn thấy cái xấu của người xung quanh. Trái tim của người

có tình yêu sẽ nghe thấy những tiếng nói ngọt ngào từ trong trái tim của chính mình và của người khác. Ôi tình yêu sao mà đẹp tuyệt vời!

Orange County, 14/02/2022
KIỀU MỸ DUYÊN
(kieumyduyen1@yahoo.com)